

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/382/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4311210769
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4311210769.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: PSA FINANCE SLOVAKIA, s.r.o., IČO: 35 846 968, so sídlom Prievozská 4/C, Bratislava, zastúpeného: Advokátska kancelária Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners, s.r.o., IČO: 47 239 921, so sídlom Prievozská 4/B, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ JUDr. Milan Malata, proti odporkyni: Q. T., narodená XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, zastúpená: JUDr. Jozef Školník, advokát so sídlom Mierová 1, Veľký Krtíš, o zaplatenie 9.438,93 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 10. marca 2014 č.k. 12C/249/2011-140, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporkyni náhradu trov právneho zastúpenia odvolacieho konania v sume 261,98 eura do troch dní na účet právneho zástupcu odporkyne.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Levice (súd prvého stupňa) uznesením zo dňa 10. marca 2014 č.k. 12C/249/2011-140 (napadnuté uznesenie) určil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť v lehote troch dní odporkyni náhradu trov konania 1.569,17 eura za právne zastúpenie na účet JUDr. Jozefa Školníka, advokáta so sídlom vo Veľkom Krtíši, Mierová 1, účet číslo: XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v X. X., a.s.

V odôvodnení uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ písomne podaným návrhom zo dňa 27.07.2011, ktorý bol súdu doručený dňa 28.07.2011 žiadal, aby súd platobným rozkazom zaviazal odporkyňu navrhovateľovi zaplatiť sumu vo výške 9.438,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 9.438,93 eur od 17.8.2009 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 09.10.2013 č. k. 12C/249/2011-127 zamietol návrh navrhovateľa s tým, že si vymienil, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.12.2013.

Súd prvého stupňa o náhrade trov konania rozhodol podľa § 137, § 151 ods. 1, 2, 3, § 140 ods. 1 prvá veta, § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 160 ods. 1 OSP, § 20c, § 9, § 10 ods. 2, § 14 ods. 1, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Uviedol, že odporkyňa si voči navrhovateľovi uplatnila právo na náhradu trov konania, ktoré podaním zo dňa 09.10.2013 riadne vyčíslil jej právny zástupca JUDr. Jozef Školník. Odporkyňa žiadala priznať trovy právneho zastúpenia spolu vo výške 1.569,17 eur za 5 úkonov právnej služby advokáta: prevzatie a príprava zastupovania dňa 02.12.2011, písomný odpor zo dňa 05.12.2011, zastupovanie pri pojednávaní dňa 13.11.2012, dňa 24.09.2013 a dňa 09.10.2013. Pri výpočte trov právneho zastúpenia vychádzal právny zástupca odporkyne z hodnoty sporu 9.438,93 € a za jeden úkon právnej služby určil výpočtom základnú sadzbu tarifnej odmeny 253,94 €. Ďalej si uplatnil aj režijný paušál za jednotlivé úkony vykonané v roku 2011, 2012 a 2013 a 20 % daň z pridanej hodnoty z tarifnej odmeny a režijného paušálu v sume 261,40 €, teda 5 x 253,94 € + 2 x 7,41 € + 1 x 7,63 € + 2 x 7,81 € + 261,40 € predstavuje spolu 1.569,17 €.

V konaní procesne úspešnej odporkyni vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 142 odsek 1 OSP).

Pri kontrole správnosti vyčíslenia trov konania odporkyne súd prvého stupňa zistil, že žiadala priznať len trovy právneho zastúpenia svojho advokáta. Z obsahu spisu je zrejmé, že uznesením zo dňa 20.12.2011 č. k. 12C/249/2011-28 bola odporkyni uložená povinnosť v lehote 10 dní zaplatiť súdny poplatok za podanie odporu voči platobnému rozkazu vo výške 566 eur. Odporkyňa si poplatkovú povinnosť do dňa rozhodovania súdu o trovách konania nespĺnila, napriek tomu, že v uznesení bola poučená o možnosti súdu poplatok vymáhať. Vzhľadom na to, že odporkyňa, ktorá je v konaní právne zastúpená advokátom si neuplatnila voči navrhovateľovi náhradu súdneho poplatku za podaný odpor a nejde ani o prípad nevyčíslenia trov podľa ustanovenia § 151 odsek 2 prvá veta po bodkočiarku, súd jej tento nemohol z vlastnej iniciatívy priznať.

Súd prvého stupňa vzhľadom na výsledok konania zaviazal navrhovateľa zaplatiť v lehote troch dní odporkyni na účet jej právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia spolu vo výške 1.569,17 eura potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva v predmetnom konaní. Takto vyčíslené trovy právneho zastúpenia sú z hľadiska výpočtu správne a v súlade s ustanoveniami vyššie citovanej vyhlášky.

Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ, žiadal napadnuté uznesenie zmeniť tak, že súd odporkyni náhradu trov konania neprizná, alebo uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že podľa jeho názoru v danej veci existujú skutočnosti, pre ktoré nemožno uplatniť zásadu úspechu v konaní, poukázal na ustanovenie § 150 ods. 1 OSP. Podľa jeho názoru bol návrh na začatie konania zo dňa 27.07.2011 podaný oprávnene a dôvodne a to prinajmenšom do momentu právoplatnosti rozhodnutia v trestnom konaní, t.j. dňa 26.02.2013, v ktorom Okresný súd Levice uznal p. O. vinným z prečinu podvodu. Dôvodnosť návrhu preukazuje aj priebeh konania, ako aj skutočnosť, že odporkyňa písomne uznala svoj záväzok voči nemu dňa 30.06.2009. Nemožno konštatovať, že odporkyňa nedala príčinu na podanie žaloby, nakoľko na celej veci mala svoj podiel zodpovednosti, keďže sa nezodpovedne - len prostredníctvom plnej moci mala spoľahnúť na konanie p. O.. V čase podpisu uznania záväzku musela mať vedomosť o existencii predmetnej úverovej zmluvy zo dňa 27.04.2009, ak nemala, bolo na jej zodpovednosti si obsah zmluvy včas preveriť. Podľa jeho názoru odporkyňa svojím správaním dala príčinu na podanie žaloby. Ďalej navrhovateľ poukázal na to, že právny zástupca odporkyne mal vedomosť o trestnom konaní už dňa 06.02.2012, mohol na pojednávanie, ktoré žiadal odročiť z dôvodu svojej práceneschopnosti, zabezpečiť za seba náhradu, alebo požiadať o prerušenie konania. Podľa jeho názoru sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých odporkyni nevznikol nárok na náhradu trov konania.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadrila odporkyňa, žiadala napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Poukázala na to, že jej právny zástupca vykonal v konaní len nevyhnutné úkony, naopak navrhovateľ nereagoval na jej písomné vyjadrenie a pôsobil tak prietahy v konaní. Na pojednávanie dňa 15.06.2012 sa nemohol jej právny zástupca dostaviť, pretože deň pred pojednávaním (14.06.2012) došlo k náhlemu a nepredvídateľnému ochoreniu (seknutie chrčtice), ktoré bolo spojené s odborným vyšetrením na neurológii a následným kľudovým režimom na lôžku. Dňa 14.06.2012 bolo mailom oznámené právnenmu zástupcovi navrhovateľa, že jej právny zástupca je práceneschopný a požiadal o odročenie pojednávania. Táto skutočnosť bola oznámená aj súdu. Nikomu nevznikli zbytočné náklady. Ďalšie pojednávanie bolo dňa 13.11.2012 (v podstate prvé), na ktorom jej právny zástupca ozrejmil navrhovateľovi všetky podstatné fakty a dôkazy, ktoré svedčili o tom, že bol spáchaný trestný čin, v rámci ktorého bola navrhovateľovi spôsobená škoda, za ktorú však nenesie zodpovednosť ona. Pojednávanie bolo odročené na neurčito a následne dňa 10.06.2013 ona cestou svojho právneho zástupcu oboznámila súd i navrhovateľa s tým, že žaloba je bezpredmetná, pretože rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/50/2012 zo dňa 25.02.2013 bola obž. F. O. okrem iného uložená povinnosť nahradiť navrhovateľovi škodu vo výške 9.438,93 eura. Napriek tomu sa navrhovateľ k jej oznámeniu nevyjadril, preto sa dňa 24.09.2013 konalo pojednávanie, pričom právna zástupkyňa navrhovateľa sa nevedela k ničomu vyjadriť, preto požiadala o odročenie pojednávania. Nové pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok sa konalo dňa 09.10.2013. Je teda zrejmé, že k prietahom v konaní došlo jedine zo strany navrhovateľa. Žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania v sume 261,98 eura pozostávajúcu z odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 253,94 eura a režijného paušálu vo výške 8,04 eura.

Krajský súd ako súdu odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa (§ 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne, preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Koncepcia ust. § 219 OSP vychádza zo zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 157 ods. 2 OSP, ale sa len obmedzí na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Využitie tohto oprávnenia získava takmer charakter povinnosti v prípade, ak účastník v odvolaní, ktorého dôvodmi je odvolací súd viazaný (§ 212 ods. 1), uvedie úvahy, či už vo väzbe na skutkový stav alebo právne posúdenie, s ktorými sa prvostupňový súd nezaoberal. Veľakrát ide o vyjadrenia, ktoré sú už reakciou na závery prvostupňového súdu, preto logicky predstavujú novú argumentačnú bázu. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako nedeliteľnej súčasti práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúcu.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 OSP) Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi súdu prvého stupňa uvedenými v napadnutom uznesení, na tieto poukazuje ako na správne a preto ich nebude opakovať (§ 219 ods. 2 OSP).

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia uvádza, že v sporovom konaní sa otázka náhrady trov konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 ods. 1 O.s.p.) a princípom procesného zavinenia na zastavení konania (§ 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.). Len výnimočne môže súd v konaní procesne úspešnému účastníkovi nepriznať náhradu trov konania. Zdôraznil, že k odstráneniu prípadnej tvrdosti, ktorú by inak vyvolalo uplatnenie jednotlivých zásad, na ktorých spočíva rozhodovanie o náhrade trov konania, prispieva § 150 O.s.p., ktorý umožňuje súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadnuť výnimočne na zvláštnosti prejednávanej veci. Predmetné ustanovenie však podľa Najvyššieho súdu nemožno interpretovať tak, že súdu umožňuje kedykoľvek a bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnému účastníkovi konania. "Výnimočnosť aplikácie tohto ustanovenia musí byť daná osobitnými okolnosťami, ktorých charakteristika musí byť v odôvodnení rozhodnutia vždy náležite vysvetlená a konkretizovaná. Pri posudzovaní, či v tej - ktorej veci sú tieto dôvody dané, musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania a vziať do úvahy nielen to, aké sú pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale to, aký bude dopad aplikácie § 150 O.s.p. na (medziiným tiež majetkové) pomery účastníka na opačnej procesnej strane. Významným z hľadiska aplikácie tohto ustanovenia môže byť v určitej veci tiež to, za akých okolností bol nárok uplatnený na súde, aký bol postoj účastníkov k veci, ako pristupovali v priebehu konania k plneniu procesných povinností účastníka občianskeho súdneho konania a pod."

Odvolací súd ďalej s poukazom na § 24 až 26 O.s.p.4) zdôrazňuje, že každý účastník konania bez ohľadu na to, či ide o fyzickú alebo právnickú osobu, má právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. „Zástupcu právnickej osoby pritom treba odlišovať od osôb, ktoré za právnickú osobu konajú pred súdom z titulu svojej funkcie, prípadne na základe udeleného poverenia; v takom prípade nejde o zastúpenie v zmysle § 24 O.s.p. Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta a takto zvolený advokát sa môže dať zastupovať ako ďalším zástupcom iným advokátom na základe tzv. substitučnej plnej moci. Aj advokát, ktorý sa v súdnom konaní domáha svojho nároku vyplývajúceho tak z jeho

podnikateľskej činnosti, ako i zo súkromnoprávneho vzťahu, resp. ktorý vystupuje v takýchto vzťahoch na strane žalovanej, má právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom (advokátom), ktorého si zvolí“.

Podľa názoru odvolacieho súdu preto nemožno považovať za správny postup pri posudzovaní dôvodov pre aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania, ak by súd zohľadnil na strane odporkyne také okolnosti, ktorými by jej uprel právo vyplývajúce z § 24 O.s.p. a náklady súvisiace s udelením plnomocenstva vyhodnotil ako neúčelné vynaložené. V posudzovanej veci išlo o úkony súladné s § 24 a § 25 ods. 3 O.s.p., ktoré sa nepriečia ani zákonu č 586/2003 Z.z. o advokácii a tieto skutočnosti nemôžu byť zohľadnené v neprospech odporkyne z hľadiska § 150 ods. 1 O.s.p., nakoľko konanie odporkyne dať sa v konaní zastupovať advokátom bolo legitímne.

Odvolací súd nevzhladol ani iné dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 OSP, skutočnosti uvádzané navrhovateľom v odvolaní nie sú výnimočné ani z hľadiska okolností danej veci ani z hľadiska okolností na strane účastníkov konania.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej odporkyni priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 261,98 eura tak ako si správne vyčíslila a to za jeden úkon právnej služby vo výške 253,94 eura a režijného paušálu vo výške 8,04 eura v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.